

РЕШЕНИЕ

№ 37234

гр. София, 11.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на
прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9055** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по подадена касационна жалба от Агенция "Пътна инфраструктура", чрез
пълномощника юрк. Д., срещу решение № 2390 от 30.06.2025г., постановено по анд № 12707/2024
г. по описа на Софийския районен съд, НО, 22 с-в, с което е отменен електронен фиш (ЕФ) с №
[ЕГН] за налагане на глоба за нарушение № СА758D71F37A2eE1E053041F160AA802, установено
с електронна система за събиране на такси по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП),
издаден за това, че на 15.08.2021г. в 13:28 ППС ВЛЕКАЧ М. АКТРОС 1844 ЛС, с регистрационен
номер С., със собственик М. ЛОГ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с технически допустима максимална маса
17990, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща
технически допустима максимална маса на състава 44250, в [община], се е движил по път А-6
км 50+427, с посока Намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за
посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, и за
посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна ТОЛ декларация за преминаването,
което е нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за което на
дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. /две хиляди и петстотин лева/.
В жалбата се поддържа становище, че въззивното решение е неправилно и незаконосъобразно
поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Излагат се подробни съображения, че
нарушението е надлежно установено, поради което се претендира отмяна на решението на

Софийския районен съд, като се потвърди издаденият от Агенция „Пътна инфраструктура“ електронен фиш като законосъобразен. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се представлява.

Ответникът с представения писмен отговор оспорва жалбата и прави искане за оставянето ѝ без уважение, както и за присъждане на сторените по делото разноски. В съдебното заседание не се представлява.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна и недоказана, а въззивното решение - за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XVII касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от страните доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на изискването на чл. 211, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въз основа на събраните по делото писмени доказателства Софийският районен съд е приел за установено, че на 15.08.2021г. в 13:28 часа е установено движение на ППС ВЛЕКАЧ М. АКТРОС 1844 ЛС, със собственик „МЕМО ЛОГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], регистрационен номер С., с технически допустима максимална маса 17990, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44250, в [община], за движение по път А-6 км 50+427, с посока Намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като на процесното място и дата е издаден ЕФ, за това, че за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, тъй като за същото нямало валидна маршрутна карта или валидна ТОЛ декларация за преминаването.

СРС е приел, че за вмененото на жалбоподателя нарушение към момента на извършване на нарушението не е предвидена законодателна възможност за издаване на електронен фиш, поради което ангажирането на административнонаказателна отговорност на жалбоподателя е незаконосъобразно. Отделно от това, съдът е приел, че е налице и друго съществено нарушение на материалния закон, представляващо самостоятелно основание за отмяна на обжалвания ЕФ, тъй като не е установено по категоричен начин мястото на извършване на деянието. По тези съображения е приел, че електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

При извършената служебна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящата инстанция намира обжалваното решение за валидно и допустимо. Същото е и правилно, като съображенията за това са следните:

Съобразно чл. 179, ал. 3б ЗДвП собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно деклариранни данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 2500 лв. Глобата се налага на вписания ползвател на пътното превозното средство, ако има такъв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер 2500 лв.

Разпоредбата на чл. 189ж, ал.1 ЗДвП, в приложимата към датата на твърдяното нарушение редакция - ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., предвижда, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или

имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

Действително разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, в ред. ДВ, бр. 13 от 2024г., в сила от 13.02.2024г., е допълнена, като вече предвижда, че при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение, но изменението е в сила от 13.02.2024 г., което означава, че за нарушения като процесното, извършени преди тази дата, не съществува възможност за издаването на ЕФ. В тази връзка налага се изводът, че за вмененото на жалбоподателя нарушение не е предвидена законодателна възможност за издаване на електронен фиш, поради което отговорността му е следвало да бъде ангажирана по общия ред - чрез съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление по реда на чл. 189е и сл. от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2).

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлича и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДП. Тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения, поради което, като е издал процесния електронен фиш, вместо да състави АУАН и последващо да издаде НП, наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, което е самостоятелно основание за отмяна.

Съобразно гореизложеното едва с изменението на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, ДВ, бр. 13/2024 г., в сила от 13.02.2024 г., този процесуален ред е предвиден и за нарушения от категорията на процесното.

Липсата на процесуална възможност за издаване на електронен фиш за деяния по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП се отнася до всички нарушения, извършени до 13.02.2024 г., спрямо които законът повелява да бъде прилаган единствено общият ред за реализиране на административнонаказателната отговорност, а именно съставяне на АУАН и издаване на НП. Допуснатото процесуално нарушение е съществено, тъй като се ограничават правата на лицето, уличено като нарушител, в това число да възрази по смисъла на чл. 42, т. 8 и чл. 44, ал. 1 от ЗАНН и да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Отделно, съобразно разпоредбата на чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове наказателна, административна или дисциплинарна отговорност не може да се обосновава съобразно предходната ал. 2, която предвижда, че когато нормативният акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. Наличието на непълнота в нормативната уредба относно ред за установяване на отговорността в случая с електронен фиш не се и оспорва от касатора.

При наличието на осъществено процесуално основание за отмяна на оспорения електронен фиш не следва да се извършва преценка за материалната му законосъобразност, вкл. за спазване принципа за пропорционалност. Единствено за пълнота следва да се посочи, че съгласно Решение от 21 ноември 2024 г. по дело С-61/23 на СЕС член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на "компенсаторна такса" с фиксиран размер".

Оспореното решение на районния съд е правилно, поради което настоящият състав приема, че следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора и като взе предвид своевременно направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, съдът приема, че на последния се дължи адвокатско възнаграждение в размер на 660 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София – град, XVII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2390 от 30.06.2025г., постановено по анд № 12707/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 22 с-в.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на "МЕМО ЛОГ" ЕООД сумата от 660 лв., представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: